

เรื่อง “ชีเข่อ”

พิมพ์เป็นบรรณการในงานพระราชทานเพลิงศพ

ห้องขจร

อ

321.8

ด691ร

นายส่ง เหล่าสุนทร

ณ เมรุวัดหัวลำโพง สามย่าน พระนคร

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๒

๑

๖๖๑.๘

๐๑๖๑๗

๗.๒

เรื่อง “ชีวิต”

พิมพ์เป็นบรรณาการในงานพระราชทานเพลิงศพ

๔ ส.ค. ๒๕๒๔

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร. ๓๙๒๑๕๗๕, ๓๙๑๕๐๕๘

ห้อง ขจร สุขพานิช

นายส่ง เหล่าสุขนทร

ณ เมรุวัดหัวลำโพง สำม่วย่าน พระนคร

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๒

84055

S ๒๐๓๗๔๑ ๗.๒

ขอกราบขอบพระคุณแก่ท่านที่ได้กรุณาให้เกียรติ
มาในงานพระราชทานเพลิงศพ

นายส่ง เหล่าสุนทร

หากมีสิ่งใดบกพร่องยังไม่เรียบร้อยแล้ว ขอได้
โปรดประทานอภัยด้วย.

เจ้าภาพ

ขอบพระคุณ

ในวาระที่นายส่ง เหล่าสุนทร ได้ถึงแก่กรรมไปเมื่อวันที่
พฤษภาคมที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ได้มีท่านผู้ทรงเกียรติ ท่านที่
เคารพแลรักนับถือแลคุ้นเคย ตลอดจนญาติมิตรสหายหลายท่าน
มาแสดงความอาลัยแลร่วมบำเพ็ญกุศลด้วยนั้น ประดาเจ้าภาพ
ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

เจ้าภาพ

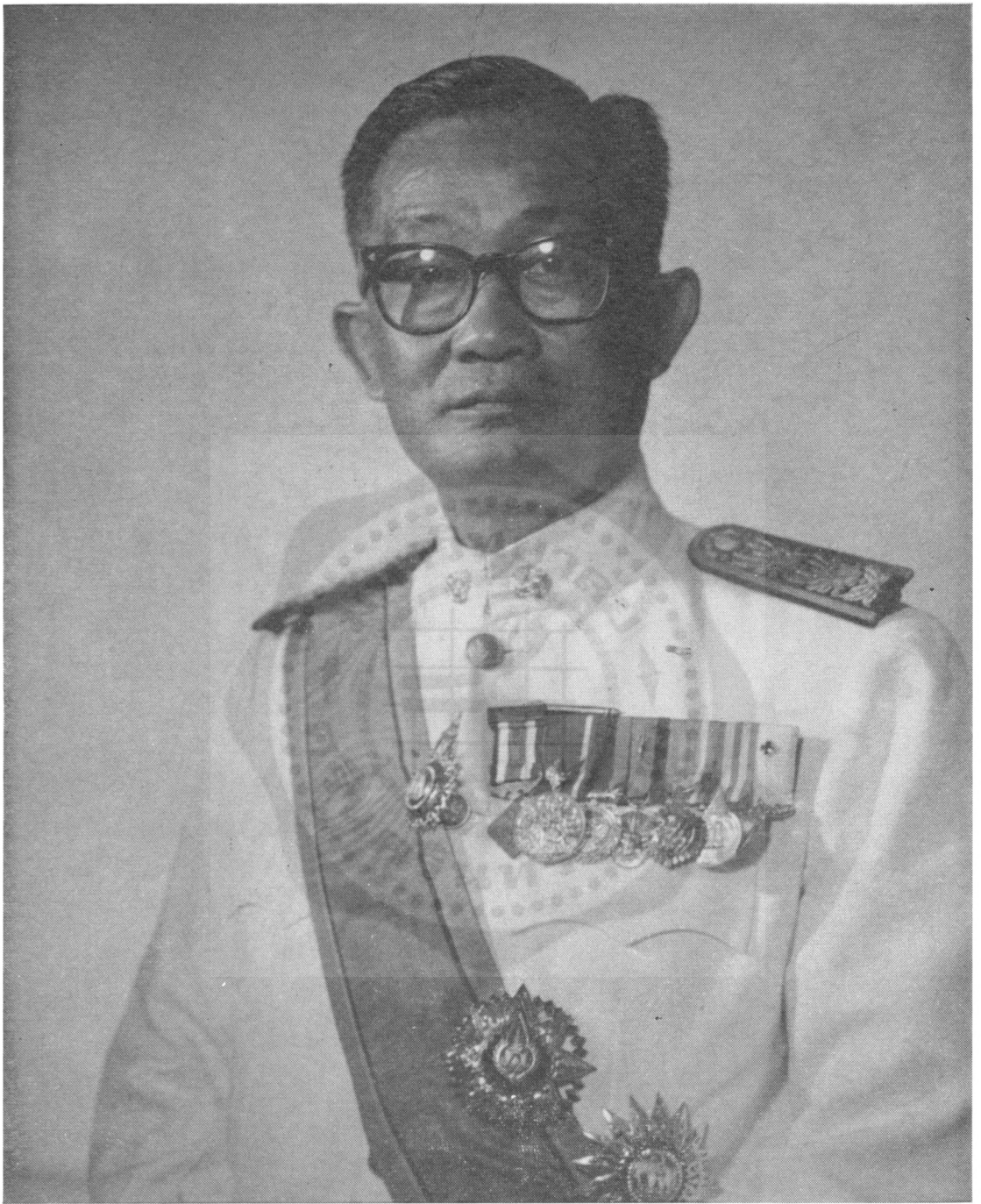
คำนำ

ในโอกาสพระราชทานเพลิงศพ นายส่ง เหล่าสุนทร เจ้าภาพ
คิดการจะพิมพ์หนังสือเป็นบรรณาการสักเล่มดั่งที่นิยมกัน แลโดยที่
นายส่ง เหล่าสุนทร เป็นคนมหาดไทย ได้ฝึกฝนงานด้านปกครองมา
แลจึงเป็นนักปกครองไป ก็สมควรนำเรื่องราวด้วยการปกครองมาตีพิมพ์
นายส่ง เหล่าสุนทร ก็ได้เขียนไว้หลายเรื่อง แลก็เป็นเรื่องราวราชการ
จะนำมาตีพิมพ์ก็มิลง ครั้นจะนำเรื่องตรงตรงของการปกครองที่ประดา
ยอคนทั้งหลายได้เขียนขึ้น ก็จะมีผู้อ่านนัก ด้วยว่าหลักวิชาการ
ที่ขีดที่เขียนไว้แน่นจัตว่าเยี่ยมเยี่ยม แต่การปฏิบัติหาได้ผลกระนั้นไม่ เกรง
ว่าจะเป็นที่เอือมและเอียนไป ผู้เขียนจึงแต่เขียนเรื่อง “ชีวิต” นี้ขึ้น
ประสงค์จะให้อ่านเล่นเป็นชวนหวว

แลส่วนดีในเรื่องนี้หากจะมี ก็ขอยกให้เป็นคุณเป็นส่วนได้
แก่ นายส่ง เหล่าสุนทร แลถ้าเป็นส่วนเสีย ผู้เขียนขออ้อมรับไว้เสียเอง

แลนายส่ง เหล่าสุนทร ก็ได้สร้างคุณงามความดีไว้มาก ทั้ง
ท่านจะได้พบได้เห็นในหนังสือนี้ ก็ขอให้ผลแห่งความงามความดีนั้น
จงถ่านายส่ง เหล่าสุนทร ไปสู่สวรรค์

นายต้อย เหล่าสุนทร

นายส่ง เหล่าสุนทร ป.ม. ท.ช.

ชาติ ๒๕ พฤษภาคม ๒๔๖๑

มรณะ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๑๒

ป้ายคำเยรยของพ่อคำจัน
จังหวัดจันทบุรี

ประวัติ

นายส่ง เหล่าสุนทร

นายส่ง เหล่าสุนทร เป็นบุตรนายท่วน แลนางแหม่ม เหล่าสุนทร
เกิดเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๔๖๑ ที่บ้านเลขที่ ๘๓ ถนนสีพระยา
อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร มีพี่น้องดังนี้-

๑. เด็กหญิงสอาด เหล่าสุนทร (ถึงแก่กรรม)
๒. นายตุ้ย เหล่าสุนทร
๓. นายไข่ เหล่าสุนทร (ถึงแก่กรรม)
๔. เด็กชายเชยค เหล่าสุนทร (ถึงแก่กรรม)
๕. นายฉาย เหล่าสุนทร (ถึงแก่กรรม)
๖. ดร. สุกใจ เหล่าสุนทร
๗. นายแพทย์โรจน์ เหล่าสุนทร
๘. นายส่ง เหล่าสุนทร (ถึงแก่กรรม)
๙. นายแพทย์พิชิต เหล่าสุนทร

เมื่อเด็กได้เข้าเรียนที่โรงเรียนประถมวัดหัวลำโพง โรงเรียน
มัธยมวัดเทพศิรินทร์ มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองโดย
ลำดับ ที่สุดได้รับปริญญาธรรมศาสตร์บัณฑิตปี ๒๔๙๗

นายส่ง เหล่าสุนทร ได้ทำการสมรสกับ นางสาวประเทือง
สุนทรสีมะ มีบุตรและธิดา คือ

๑. นายวุฒิ เหล่าสุนทร

๒. เด็กหญิงมณีรัตน์ เหล่าสุนทร

นายส่ง เหล่าสุนทร ได้รับราชการมาดังนี้ -

- ๑ มกราคม ๒๔๘๑ ตำแหน่งผู้รั้งตำแหน่งปลัดอำเภอเมือง จังหวัด
เชียงราย ชั้นจัตวา เงินเดือน ๔๖ บาท
- ๒๗ เมษายน ๒๔๘๒ ตำแหน่งปลัดอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัด
เชียงราย ชั้นจัตวา เงินเดือน ๔๖ บาท
- ๑ สิงหาคม ๒๔๘๒ ตำแหน่งผู้ตรวจการเทศบาล ประจำกอง
ควบคุมเทศบาล ชั้นตรี เงินเดือน ๘๐ บาท
- ๑ ธันวาคม ๒๔๘๒ ตำแหน่งประจำแผนกกลาง กองพลำพัง
ชั้นตรี เงินเดือน ๘๐ บาท
- ๘ สิงหาคม ๒๔๘๔ ตำแหน่งนายอำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
ชั้นโท เงินเดือน ๑๔๐ บาท
- ๑ เมษายน ๒๔๘๘ ตำแหน่งนายอำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
ชั้นโท เงินเดือน ๑๕๐ บาท
- ๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๙ ตำแหน่งนายอำเภอบ่อผ่อมปราบศัตรูพ่าย ชั้นโท
เงินเดือน ๑๕๐ บาท
- ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๐ ตำแหน่งนายอำเภอบ่อผ่อมปราบศัตรูพ่าย ชั้นโท
เงินเดือน ๑๖๐ บาท

ก

- ๒๙ กันยายน ๒๔๙๐ ตำแหน่งนายอำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร
ชั้นโท เงินเดือน ๑๖๐ บาท
- ๒๒ ธันวาคม ๒๔๙๐ ตำแหน่งนายอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทร-
สงคราม ชั้นโท เงินเดือน ๑๖๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๔๙๑ ตำแหน่งนายอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทร-
สงคราม ชั้นโท เงินเดือน ๑๗๐ บาท
- ๒๑ มีนาคม ๒๔๙๑ ตำแหน่งนายอำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร
ชั้นโท เงินเดือน ๑๗๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๔๙๒ ตำแหน่งนายอำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร
ชั้นโท เงินเดือน ๑๘๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๔๙๓ ตำแหน่งนายอำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร
ชั้นโท เงินเดือน ๒๐๐ บาท
- ๓๑ สิงหาคม ๒๔๙๔ ตำแหน่งหัวหน้าแผนกทะเบียน กรมการ
ปกครอง กระทรวงมหาดไทย ชั้น โท
เงินเดือน ๒๐๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๔๙๕ ตำแหน่งหัวหน้าแผนกทะเบียน กองการ
ปกครอง ชั้นโท เงินเดือน ๒๔๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๔๙๖ ตำแหน่งหัวหน้าแผนกทะเบียน กองการ
ปกครอง ชั้นโท เงินเดือน ๒๘๐ บาท

- ๑ มกราคม ๒๔๙๗ ตำแหน่งหัวหน้าแผนกทะเบียน กองการปกครอง ชั้นโท เงินเดือน ๓๐๐ บาท
- ๑ เมษายน ๒๔๙๗ ตำแหน่งปลัดจังหวัดเอก จังหวัดนครปฐม ชั้นเอก เงินเดือน ๓๕๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๔๙๘ ตำแหน่งปลัดจังหวัดเอก จังหวัดนครปฐม ชั้นเอก เงินเดือน ๓๘๐ บาท
- ๑๔ มิถุนายน ๒๔๙๘ ตำแหน่งมหาดไทยภาค ๗ ชั้นเอก เงินเดือน ๓๘๐ บาท
- ๓ ตุลาคม ๒๔๙๘ ตำแหน่ง ประจํากรม มหาดไทย ชั้นเอก เงินเดือน ๓๘๐ บาท
- ๕ ตุลาคม ๒๔๙๘ ตำแหน่งรักษาการในตำแหน่งมหาดไทยภาค ๗ อีกตำแหน่งหนึ่ง ชั้นเอก เงินเดือน ๓๘๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๔๙๙ ตำแหน่งรักษาการในตำแหน่งมหาดไทยภาค ๗ อีกตำแหน่งหนึ่ง ชั้นเอก เงินเดือน ๔๖๐ บาท
- ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ พ้นจากการรักษาการในตำแหน่งมหาดไทยภาค ๗ ชั้นเอก เงินเดือน ๔๖๐ บาท
- ๑๙ มิถุนายน ๒๕๐๐ ตำแหน่งเลขานุการกรมมหาดไทย ชั้นเอก เงินเดือน ๔๖๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๕๐๐ ตำแหน่ง ประจํากรม มหาดไทย ชั้นเอก เงินเดือน ๕๐๐ บาท

จ

- ๑ มกราคม ๒๕๐๑ ครั้งดำรงตำแหน่งเลขานุการ กรมมหาดไทย
ชั้นเอก เงินเดือน ๖๐๐ บาท
- ๑๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง (รักษาการ
ในตำแหน่ง) ชั้นเอก เงินเดือน ๖๐๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๕๐๒ โอนมาสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง และ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการ จังหวัด
ระยอง ชั้นเอก เงินเดือน ๖๐๐ บาท
- ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๖๕๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๕๐๓ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๔,๖๐๐ บาท
- ๑ มกราคม ๒๕๐๔ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๔,๙๐๐ บาท
- ๑ ตุลาคม ๒๕๐๔ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๕,๒๐๐ บาท
- ๑ ตุลาคม ๒๕๐๕ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๖,๒๐๐ บาท
- ๑ ตุลาคม ๒๕๐๖ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๖,๗๐๐ บาท

ณ

- ๑ ตุลาคม ๒๕๐๗ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๖,๗๐๐ บาท
- ๑ ตุลาคม ๒๕๐๗ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๗,๒๐๐ บาท
- ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๗,๖๕๐ บาท
- ๑ ตุลาคม ๒๕๐๙ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๘,๐๐๐ บาท
- ๑ ตุลาคม ๒๕๑๐ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๘,๒๐๐ บาท
- ๑ ตุลาคม ๒๕๑๑ ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี ชั้นพิเศษ
เงินเดือน ๘,๒๐๐ บาท

นายส่ง เหล่าสุนทร ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ดังนี้-

พ.ศ. ๒๔๗๖	เหรียญพิทักษ์รัฐธรรมนูญ
๕ ธันวาคม ๒๔๙๑	จักรดาวภรณ์มงกุฎไทย
๑๔ ธันวาคม ๒๔๙๗	จักรดาวภรณ์ช้างเผือก
๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓	เหรียญบรมราชาภิเษก ร. ๙
๒๑ กันยายน ๒๔๙๘	เหรียญรัตนาภรณ์ ชั้น ๔
๘ มกราคม ๒๕๐๐	ตรีตาภรณ์มงกุฎไทย
๑๐ มิถุนายน ๒๕๐๐	นายกองโทกองอาสารักษาคินแดน

ช

๕ ธันวาคม ๒๕๐๔	ตรีทวารณ์ช้างเผือก
๒๔ มกราคม ๒๕๐๖	เหรียญกาชาดสมนาคุณ
๒๑ มีนาคม ๒๕๐๖	นายกองเอกกองอาสารักษาดินแดน
๕ ธันวาคม ๒๕๐๖	ทวีตยาภรณ์ช้างเผือก
๕ ธันวาคม ๒๕๐๗	เหรียญจักรพรรดิมาลา
๑ กรกฎาคม ๒๕๐๘	เหรียญลูกเสือสดุดี
๕ ธันวาคม ๒๕๐๘	ประดมาภรณ์มงกุฎไทย

นายส่ง เหล่าสุนทร เข้าทำงานเมื่ออายุได้ ๒๐ ได้เป็นนายอำเภออายุ ๒๓ นับว่าเจริญในหน้าที่ราชการมาด้วยดี จากตำแหน่งน้อยน้อยสู่ตำแหน่งใหญ่ จากผู้รับตำแหน่งปลัดอำเภอสู่ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด อันนับว่าพอตัว ควรแก่การยกย่อง นายส่ง เหล่าสุนทร เคยเล่าว่า เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นก็ได้เชิญชวนผู้แทนหนังสือพิมพ์ไปด้วยกัน ไปดูเหตุการณ์นั้นนั้นให้ประจักษ์ ไม่ปิดบังซ่อนเร้นอำพราง นายส่ง เหล่าสุนทร จึงถูกเกาะถาแะแต่่น้อย มิเอือกเกริกเลย

นายส่ง เหล่าสุนทร เคารพและสักการะพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์แลพระศาสนาเป็นจิตใจมิเสื่อมคลาย และได้ประพฤติปฏิบัติตนโดยถือความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง จึงเอาตัวรอดตลอดฝั่งมาได้ ท่านปลัดจังหวัดเคยปรารภว่า “ไม่เคยมีนายต้อย่างนี้” ประดาพ่อค้าประชาราษฎรก็ว่า “ท่านดีไม่ถือเนื้อถือตัว ราษฎรรักท่านมาก” ถึงกับ

ช

สร้างคำเยรยอมาห้อยหน้าศพ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็โดยที่นายส่ง เหล่าสุนทร
ได้รู้ได้เข้าถึง “ประชาธิปไตย” ให้ “เสรีภาพ” “เสมอภาค” แล
“ภราดรภาพ” แก่ทุกคนนั่นเอง ผู้ใดได้คบหาสมาคมด้วยก็ติดอกแล
พอใจ แลผลแห่งบุญได้ส่งเสริมจนเป็นได้ถึงเช่นนี้ แต่ผลแห่งกรรม
ก็รับนายส่ง เหล่าสุนทร จากไปเร็วกว่าที่ควร ซึ่งทำให้เป็นที่อาลัย
แก่มิตรสหายแลคนข้างหลัง แลเป็นเรื่องคนที่พระเจ้ารัก แลเห็นว่า
เมืองไทยได้ขาดนักประชาธิปไตยไปผู้หนึ่ง

แลในส่วนการช่วยประเทศชาติ นายส่ง เหล่าสุนทร ได้เป็น
ผู้หนึ่งในขบวนเสรีไทย ขณะเป็นนายอำเภอนครชัยศรี ปี ๒๔๘๔
ต้องตรากตรำลำบากเสี่ยงอันตรายอย่างเหลือหลาย การครั้งกระนั้นก็ได้
ทำประโยชน์แก่ประเทศชาติมิใช่น้อย แลที่สหายได้ร่วมในกองอาสารักษาดินแดน
กระทั่งเป็นนายกองเอก

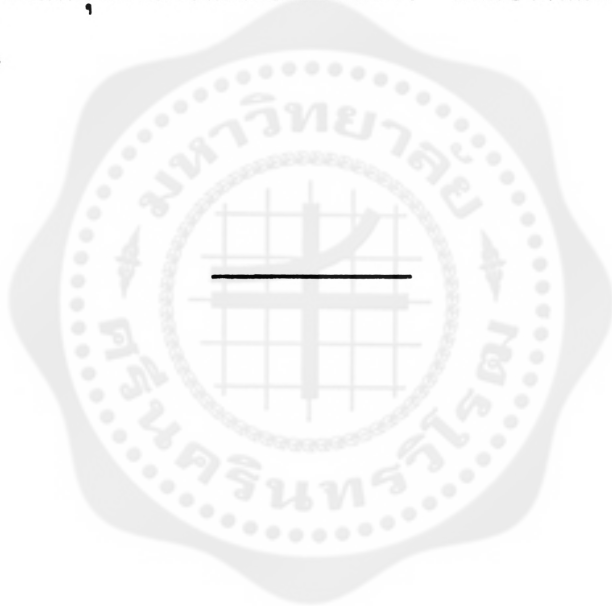
นายส่ง เหล่าสุนทร มีอัธยาศัยลุ่มหลง แต่ลงมือก็แข็งกร้าว
ไม่เกรงไม่กลัว ด้วยว่าเป็นคนช่วยคนในทางที่ถูกที่ควร ใครผู้ใด
ออกปากไหว้วานแล้วเป็นช่วยอย่างเต็มที่ มิทิ้งไป เป็นที่รู้จักกัน ประดา
เพื่อนฝูงมิตรสหายจึงไม่เหินห่าง

นายส่ง เหล่าสุนทร รู้สึกมีอาการปวดศีรษะ จึงเข้าตรวจร่างกาย
ณ โรงพยาบาลศิริราชเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ต่อมาได้
เข้าทำการผ่าตัด เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ผลการผ่าตัด

ณ

กระโหลกเป็นที่พอใจของนายแพทย์ แต่ในปัจจุบันนี้เกิดหัวใจหยุด
แก๊ซกันอยู่ราวครึ่งชั่วโมง หัวใจคงเดินต่อไป แต่ยังมีคืนสติ ถึง
วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๑๒ เวลา ๐.๓๐ น. ก็สิ้นลม

สังขารเป็นของไม่เที่ยงแท้แน่นอน เกิดแก่เจ็บตายย่อมเป็น
ธรรมดา ยิ่งแต่คุณงามความดีตกที่เหลือไว้ แลมิช้าก็สิ้นสิ้น ทว่า
เป็นอนิจจัง.

คำปรารภ

แลนับแต่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ประเทศไทย
ได้แปรได้เปลี่ยนระบอบการปกครองมาเป็นประชาธิปไตย แลใครผู้ใด
ก็ประสงค์เลต้องการประชาธิปไตย ด้วยว่ากิดการเลียนแบบฝาทรงมา
ว่าเขาเป็นประชาธิปไตยแล้ว ต้อย่างนั้นต้อย่างนี้ สารพัดสารพันจะว่า
แลก็จะพึงหวังให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยไปทันที แลจึงเป็นความ
ฝัน แล้วยอดคนในยุคนั้นฝันหวานไป ด้วยหาได้สำนึกถึงว่า

ไพร่ฟ้าประชาราษฎรคนไทยได้เกาะได้จมอยู่ในระบอบเดิม อัน
เป็นการปกครองครอบครั้วพ่อแม่ครูแลแล สั่งสอน ลูกหลานมาช้านาน
ครั้นได้มีการกลับแผ่นดินเปลี่ยนระบอบการปกครองโดยทันทีแลนับพลัน
ก็พากันกลับตัวแลกลับใจตามมิได้ทันทั่วทั้งที่ ๑

ไพร่ฟ้าประชาราษฎรคนไทยยังมิได้รู้แลฤาเข้าถึงระบอบประชาธิปไตย ด้วยมิรู้ว่าประชาธิปไตยคืออะไร เป็นอย่างไร มิได้เข้าสู่เนื้อหา
ฤาเนื้อแท้ของประชาธิปไตย ๑

ยอดคนประดามี ก็ยังติดระบอบเดิม แลยังคล้ายตัวออกมิได้
ด้วยว่ายังวางตัววางตนเป็นเจ้าขุนมูลนายอยู่ ๑

ทั้ง ๓ ประการนี้แล ได้จุดได้ดิ่งให้ประเทศไทยยังเข้าสู่ความ
สมบูรณ์สมบัติประชาธิปไตยมิได้

ฉ

แล้วเป็นความเพื่อความฝันของผู้เขียนเองก็ได้ ที่จะขยาย “ชั่ทื่อ” ออกมาในเรื่องนี้ แลอันว่า “ชั่ทื่อ” นั้นก็ว่า “ไม่คม” ฤว่า “ทื่อ” นั้นแหละ แลจะ “ชั่ทื่อ” ฤ “ทื่อ” อย่างไร ก็ขอท่านได้โปรด อ่านเอง ลางที่ท่านจะเห็นได้ว่าเนื้อหาของเรื่อง “ชั่ทื่อ” แลฤาได้เขียน ขั้นวาทขั้นอย่าง “ชั่ทื่อ” แลอ่านแล้วเกิด “ทื่อ” กระไรกัน

แลผู้เขียนมิได้มีเจตนาชั่วฤว่ามีเจตนาร้ายต่อท่านผู้หนึ่งผู้ใด แลขอรับด้วยดีที่ว่า จะเป็นการขยาย “ชั่ทื่อ” ออกมาอย่างจริงใจแลใจจริงโดยแท้ แลถ้าอ่านแล้วชวนหวน ก็เชิญหวน แลถ้าอ่านแล้วชวนฉิว ก็เชิญฉิว แลถ้าจะโกรธจะกริ้วแล้ว ผู้เขียนขอให้หยุดแลระงับยับยั้งไว้ แลถ้าอ่านแล้วได้รู้ถึงแลฤาเข้าถึง “ประชาธิปไตย” เมืองไทยก็จะรุ่งเรือง.

นายตุ้ย เหล่าสุนทร

ผู้เขียน

เอกสารใช้ประกอบ

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑
๒. พระราชบัญญัติพรกการเมือง พุทธศักราช ๒๕๑๑
๓. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน พุทธศักราช ๒๕๑๑
๔. พระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน พุทธศักราช ๒๕๑๑
๕. หนังสือพุทธทำนาย
๖. ปฏิทินโชคชัย ๒๕๑๒
๗. หนังสือพิมพ์ไทย ปีที่ ๒๕ ฉบับที่ ๗๗๘๖
๘. The Bangkok Post Vol. XXIII No. 197
๙. NOUVEAU PETIT LAROUSSE ILLUSTRÉ
DICTIONNAIRE ENCYCLOPÉDIQUE
๑๐. ENCYCLOPÆDIA Britannica

อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

ประชา – อธิปไตย

อันคำที่ใช้เกร่ออยู่ในเมืองไทยเรา แลเย็นยงกทนต์ลอมมา
เกือบสี่สิบปีแล้วนั้น แลก็เห็นจะไม่เกินคำว่า “ประชาธิปไตย” คำนี้
ทั้งคึงทั้งคู้จิตใจไพร่ฟ้าประชาชี ที่จะสอบจะถามไกรท่านผู้ใดก็มีแต่
ชื่นชมปรีดาปราโมทย์ กล้ายหมกโทษหมกทุกข์แลทั้งเป็นสุขแลพอใจ
แลทั้งประสงค์แลต้องการใครจะได้มา

แลก็ทำไมไฉนจึงเป็นเช่นนั้น

แลคำ “ประชาธิปไตย” นั้น จะเป็นคำปลุกมึงปลุกขวัญให้
คนไทยลืมตาตื่นตัว สำนึกถึงความเป็นไท อิสสระแลเสรีธา จะใช้
ฤามิใช่ จะอย่างไรก็ตามที่ แลก็จะเป็นคำหอมหอมที่ว่ากันว่า “ประชา-
ธิปไตย” เป็นของประชาชน แลเพื่อประชาชน แลโดยประชาชน

แลจะพอไปเหมาะไปสมกับคำฝันที่ทำนายทายทักว่า “กระเบื้อง
จะเฟื่องฟูลอย น้ำเต้าน้อยจะถอยจม” กระนั้นกระมัง

แลก็นี่แหละ เป็นข้อพิศวงข้อสงสัยที่ทั้งโง่แลทั้งเขลาของผู้เขียน
ว่า “ประชาธิปไตย” นั้นเป็นอะไรเล่า คืออะไรเล่า แลอย่างไรเล่า
จึงเป็นประชาธิปไตย ก็แลอันนี้เป็นมูลแลเป็นเหตุที่จะได้ขยายความ
ชี้เท่อออกมาให้ท่านอ่านกันเป็นเรื่องสนุกแลชวนหัว

“ประชาธิปไตย” ถอดคำก็พอจะได้ความว่า “อธิปไตยของปวงชน” แลก็จะไรเล่า “อธิปไตย” นั้น แลว่ากันว่า “อธิปไตย” คือ “อำนาจสูงสุด”

เออเอ! แลดูเข้าที่ ประชาชนมีอำนาจสูงสุด แลจะเป็นจริงฤา แลจะเป็นไปได้ทั้งฤา

ณ บัดนี้ ประชาชนพลเมืองไทยมีว่ากว่าสามสิบล้านคนแล้ว แลจะให้เมืองไทยเป็นของคนไทยทุกคน แลเพื่อคนไทยทุกคน แลโดยคนไทยทุกคนอีกนั้นแหละ จะกระทำกันได้อย่างไรเล่า แม่เอ๋ย

แลก็ด้วยตั้งว่านี้ ท่านจึงได้แยกอำนาจอธิปไตยแลฤาอำนาจสูงสุดนั้นออกเป็นสามประการ อำนาจนิตินบัญญัติ ๑ อำนาจบริหาร ๑ อำนาจตุลาการ ๑ เป็นรูปโครงการปกครองประเทศไทยฤาว่าเมืองไทยคนไทยแลฤาว่าชาวไทยจะต้องรับแลนับถือรูปโครงการปกครองประเทศไทยโดยนัยนี้ แลคนไทยสามสิบล้านกว่าจะทำได้ทั้งฤา แลก็ยอมทำมิได้ทั่วทุกตัวคน ทั้งนี้แล ท่านจึงได้กล่าวหาวิธีที่จะพึงปกครองประเทศไทยไปด้วยความสันติแลรุ่งเรือง แลเมื่อท่านได้แยกอำนาจสูงสุดออกเป็นสามแล้ว ท่านก็มอบอำนาจนั้นให้แก่กลุ่มคนไทยฤาชาวไทยรับไปดำเนินการกัน

อำนาจนิตินบัญญัติ ๑

อำนาจนิตินบัญญัติ ๑ นั้นท่านจัดให้เป็นเรื่องเป็นหน้าที่ฝ่ายรัฐสภา

แลวุฒิสภาแลสภาผู้แทนรวมกันจึงเป็นรัฐสภา แลกฎหมายพระราชบัญญัติจะออกมาใช้บังคับไพร่ฟ้าประชาชนได้ก็โดยความแนะนำ

แลยินยอมของรัฐสภาแลอย่างว่า กฎหมายควบคุมค่าเช่านั้น วุฒิสภา
ไม่ยินยอมก็ออกใช้ไม่ได้ต้องเลิกล้มไปเองตึงไปเองแล้ว แลแม้สภา
ผู้แทนจะองอาจแลแข่งกล้ำอย่างไรก็ไปไม่ได้ต้องม้วยมรณา แลนี่ก็คือ
เปนการใช้ดุลแห่งอำนาจซึ่งกันแลกัน ดู ๆ ก็เฝ้าหน้าขันดี

แลจะว่าฝ่ายวุฒิสภานั้น พระมหากษัตริย์เท่านั้นที่จะทรงแต่งตั้ง
ขึ้น ด้วยจากผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาการถากิจการต่าง ๆ อันจะยังประโยชน์
ให้เกิดแก่การปกครองแผ่นดิน แลว่าต้องมีสัญชาติไทยโดยกำเนิดด้วย
แลมีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ด้วย อันนี้ท่านคงมีประสงค์จะให้วุฒิสภา
เป็นเต็กเต็ก แลฤากระทำการเล่นเล่นอย่างเต็กเต็กไปกระมัง

แลจะว่าฝ่ายสภาผู้แทนนั้น สมาชิกนั้นนั้นก็ยอของคน ซึ่ง
นายสี ยายสา ตามี ยายมา ราษฎรเองได้เลือกตั้งมา แลลงรายก็โอว่า
ด้วยการจ่ายเงินจ่ายอหั่วละสิบบาทหั่วละสามสิบบาทก็ดี จ่ายสุรายี่สิบแปด
ดิกก็ดี แลก็ได้เลือกได้คัดอันว่ายอคนนั้นเข้ามานั่งชูผักถั่วแลถั่ว
รำโพยรำพันพร่ำกะทู่ในสภา แลกระทำตัวดั่งดั่งเหยียบคาราไปแหละก็มี
ทั้งเราท่านฟังแลฟังเห็นอยู่

แลอย่างไรก็ตามที่ แลสมาชิกวุฒิสภาก็ดีแลสมาชิกสภาผู้แทน
ก็ดี ก่อนเข้ารับหน้าที่ต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมแห่งสภาของตน ดังนี้-

“ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติ
หน้าที่ตามความเห็นของข้าพเจ้าโดยบริสุทธิ์ใจ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
ของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้แลปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

อันนี้แลช่างประทับจิตประทับใจอย่างยิ่งแลยิ่งนัก แลขอกราบ
ให้ยอกคนประดามีทั้งหลายทั้งปวงนั้นตั้งมั่นอยู่ในคำปฏิญาณนี้ของตน
แลของตนแลอย่าได้ตระบัดสัตย์เสียศัลไป

แลก็การเลือกตั้งที่ได้ผ่าน ๆ มาหลายยุคหลายสมัยนั้น ยอกคน
บรรดามีที่ได้รับเลือกมาจะเหมาะสมแลฤาสมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่แลฤา
เกื้ออันมีเกียรตินั้นฤาไม่ประการใด แลก็รู้ ๆ เห็น ๆ กันอยู่ ขอท่าน
ผู้อ่านโปรดคิดแลโปรดคำนึงตนเอง

ออออ อืออือ แลผู้เขียนได้ระลึกแลนึกถึงยอกคนอีกหลายที่
คิดหลายแก้ไขซึ่งรัฐธรรมนูญที่ได้ประกาศใช้เมื่อ ๒๐ มิถุนายน ๑๑
ยังไม่ได้ก็เดือนแลก็วันฤาปี แลยอกคนของเราจักจะรอทั้ง ตั้งนั่ง
ร้านใหม่ แลฤาสร้างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ อันนี้แลจึงดูชอบกลอย่างคน
ชอบกัน จะว่าว่ายังมิถึงกาลแล้วเทะหรืออก แม่เอ๋ย

แลก็ผู้ใดสร้างกรรมดี ความดีย่อมสนอง นี่ตามที่พุทธสอนไว้
แลก็ผู้ใดสร้างกรรมชั่วไรบนลือโลกไว้ มิช้าความชั่วไรนั้นนั้นก็ย่อม
มาสู่ตัว แลก็คงจะหนีไปไม่พ้น ไม่ช้าก็เร็ว สุดแต่กรรมนั้นนั้นจะตาม
สนอง แลลงรายก็ปรากฏให้เห็นทันตาเราทำอยู่

แลก็ด้วยเหตุตั้งว่าข้างต้นนี้ จึงว่าว่า คนไทยแลฤาชาวไทย
ได้ปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย อันว่าเปนของประชาชน
แลเพื่อประชาชน แลโดยประชาชนนั้นแหละ แม่เจ้าเอ๋ย

การประชุมสภา

อำนาจบริหาร ๑

อำนาจบริหาร ๑ นั้นท่านจัดให้เป็นเรื่องเป็นหน้าที่ฝ่ายรัฐบาล
 แลก็จะไรเล่าแต่ทุกอย่างไรเล่าที่เรียกขานแต่เขาเรียกว่า “รัฐบาล”
 แลก็ “รัฐบาล” นั้น จะว่าก็ได้ว่า เป็นกลุ่มยอตคนซึ่งมาทำ
 หน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน แลจะว่าอย่างง่าย ๆ ก็ว่า เป็นกลุ่มยอตคน
 ที่มาปกครองเราท่านนั้นแหละ แลกลุ่มยอตคนนี้ก็มียกรัฐมนตรี ๑
 แลมีรัฐมนตรีไม่น้อยกว่าสิบห้าคนไม่มากกว่าสามสิบคน แล “นายก
 รัฐมนตรี” นั้นในคำเก่าก็เรียกขานว่า “อัครมหาเสนาบดี” แล “รัฐมนตรี”
 นั้นในคำเก่าก็เรียกว่า “เสนาบดี” แลพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งกลุ่ม
 ยอตคนนี้ แลเรียกขานกันว่า “คณะรัฐมนตรี” แลในคำเก่าก็เรียกขาน
 ว่า “เสนาบดีสภา” นั้นเอง

แต่อย่างไรก็ตามที่ รัฐมนตรีนั่นก่อนเข้ารับหน้าที่ต้องถวายสัตย์
 ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังนี้ –

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า
 ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ แลจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
 ซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศแลประชาชน ทั้งจะรักษา
 ไว้แลปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

แลว่าคณะรัฐมนตรีแลว่ารัฐบาลนั้น ที่จะเข้าบริหารราชการ
 แผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้วโดยไม่มีการลงมติความไว้วางใจ
 แลอันนี้ก็ดูเข้าที่ แลก็มีเสียงฝ่ายหนึ่งว่า รัฐบาลแถลงนโยบายไม่
 เป็นที่ชอบมาพากลแล้ว แลก็สมควรให้มีการลงมติไม่ไว้วางใจได้ แลก็

มีเสียงอีกฝ่ายหนึ่งว่า แลก็รัฐบาลยังมิได้บริหารว่าราชการแผ่นดิน แลเพียงแถลงนโยบายต่อรัฐสภา แลก็สมควรจะได้ปล่อยให้ทำงาน สำแดงฝีมือลายมือให้ลือชาปรากฏเสียก่อน แลจะได้ฤาไม่ จะตีถามิติ ก็ต้องคูณผลเสียก่อนว่าจะสัมฤทธิ์แก้ปวงประชาราษฎรไม่ แลจึงไม่ควรมีการ ลงมติความไว้วางใจ และความซื่อของผู้เขียนไปถึงดังนี้ ท่านผู้อ่าน โปรดพิจารณาพิจารณาเองเถิด

แลก็ในการบริหารราชการแผ่นดิน ฝ่ายว่ารัฐบาลก็มีอิทธิฤทธิ์ จะถวายความแก่พระมหากษัตริย์ได้ แลเช่นว่า จะทรงตราพระราชกำหนด ให้ใช้บังคับทั้งเช่นพระราชบัญญัติในเหตุฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน ในอันจะรักษาความปลอดภัยสาธารณะและป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ -- ได้ จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับ ทั้งเช่นพระราชบัญญัติ ถ้ามีความ จำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวด้วยการภาษีอากรเงินตรา ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนแลลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน --- ได้

แลหนึ่ง ในหมวดอำนาจบริหารนี้ ท่านก็ได้วาดได้เขียนจารึก พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ไว้ด้วยหลายประการ แลเช่นว่า ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี ตามที่นายกรัฐมนตรีถวายคำแนะนำ --- ได้ ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ ในการประกาศใช้กฎอัยการศึก --- ได้ ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการ ประกาศสงคราม --- ได้ ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือ สัญญาสันติภาพสงบศึก แลทำหนังสือสัญญาอื่นกับนานาประเทศ --- ได้ ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการพระราชทานอภัยโทษ --- ได้ ทรงไว้

ร่วมการประชุมคณะรัฐมนตรี

เจ้าฟ้าชายเสด็จเยี่ยมศาล และทอดพระเนตรการพิจารณาคดี
เมื่อ ๓๑ ก.ค. ๑๒

ซึ่งพระราชอำนาจในการถอดถอนฐานันดรศักดิ์แลเรียกคืนเครื่องราช-
อิสริยาภรณ์---ได้ ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการตราพระราช-
กฤษฎีกาโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย---ได้ ทรงแต่งตั้งแลถอดถอนข้าราชการ
ฝ่ายทหารแลพลเรือนตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี แลเทียบเท่า---ได้

แลทั้งว่าเหล่านี้แล เป็นเครื่องมือใช้เพียงพอแลพอเพียงที่
รัฐบาลจะนำมาบริหารราชการแผ่นดินได้ แลท่านผู้อ่านหากได้คิดแลฤา
คำนึงให้ถี่ ๆ แลก็จะเห็นว่า เมื่อใดเมืองไทยแลฤาประเทศไทยได้เข้า
สู่จุดวิกฤติแลฤาที่ฝ่าหวั่นว่าถึงไครซิส (crisis) นั้น แลก็รัฐบาลย่อมออก
พระราชกำหนดบทกฎหมายบังคับได้ แลเหตุนี้จึงเป็นมูลเป็นเหตุให้
ไพร่ฟ้าประชาชนมีหน้าตาแจ่มใสแลจิตใจเข้มแข็งรื่นเริงดี เพราะได้มอบชีวิต
ฝากชีวิตไว้แก่รัฐบาลแล้ว แต่จะกระไรก็ตามที่ ผู้เขียนก็มีความคิดความ
เห็นว่า ถ้าจะปรามต้องเด็ด ถ้าจะปราบต้องขาด จึงจะอยู่รอดแล แม่เอย

อำนาจตุลาการ ๑

อำนาจตุลาการ ๑ นั้นท่านจัดให้เป็นหน้าที่ฝ่ายศาล

แลท่านได้กำหนดคำว่า การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็น
อำนาจของศาลโดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องดำเนินตามกฎหมายแลในพระปรมา-
ภิไธยพระมหากษัตริย์ แลว่าได้กำหนดให้ผู้พิพากษามีอิสระในการ
พิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมายด้วย แลว่าบรรดาศาล
ทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็โดยพระราชบัญญัติ แลยังห้ามปรามไว้ด้วยว่า
การตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งฤาที่มีข้อหาฐานใด

ฐานหนึ่งโดยเฉพาะ แทนศาลธรรมดาที่มีอยู่ตามกฎหมายสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้น และจะกระทำมิได้ อันนี้คือที่ท่านจะเกรงจะกลัวประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย ค้วยได้เคยมีศาลอาชญากรรมสงครามตั้งขึ้นครั้งหนึ่งในเมืองไทย แลฤาประเทศไทยหลังมหาสงครามโลกครั้งที่ ๒ นี้ ท่านผู้อ่านอย่ากรู้ถ้าใครจะทราบก็ขอได้โปรดค้นดูได้จากหอสมุดแห่งชาติ ผู้เขียนจะขอตัวไม่เขียนในคราวนี้

แลอนึ่งท่านยังได้เขียนห้ามไว้อีกกว่าว่า การบัญญัติกฎหมายให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงฤาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลฎาวิธีพิจารณา เพื่อใช้แก้คดีใดคดีหนึ่งโดยเฉพาะ และจะกระทำมิได้อันนี้แล เป็นหลักประกันความมั่นคงทางฝ่ายศาล ตุฎก็ถูกก็ได้อย่างประหลาดแท้

แลในบทอำนาจตุลาการนี้ก็มีเพียงนี้ในหลักการแลแก่นสาร

การสถาปนาประชาธิปไตย

แลก็เป็นทีเปิดที่เผยว่า “ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า ตามที่สมเด็จพระบรมปิตุลาธิราช พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ณ วันที่ ๑๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น เป็นการสถาปนาการปกครองระบอบประชาธิปไตยขึ้นในประเทศไทย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ทรงใช้อำนาจอธิปไตยซึ่งมาจากปวงชนชาวไทย

พระราชทานรัฐธรรมนูญ

ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ทรงใช้อำนาจอธิปไตยทาง
รัฐสภา ทรงใช้อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี แลทรงใช้อำนาจตุลาการ
ทางศาล”

แต่ที่ผู้เขียนย่อหน้าข้างมากล่าวนี้ก็เพื่อให้ปวงชนชาวไทยได้ทราบ
ได้รู้ถึงพระบุญญาบารมีของพระมหากษัตริย์ที่ได้ทรงโปรดให้แก่พสกนิกร
ของพระองค์ พระบารมีล้นเกล้า ฯ แลมิควรลืม

แลว่า “การปกครองระบอบประชาธิปไตยคงกล่าว ได้วิวัฒนาการมาโดยลำดับ ภาวะการณบ้านเมืองผันแปรไป” ---- แลว่า “ตามวิวัฒนาการปรากฏว่า ระบอบการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของปวงชนชาวไทยเป็นการถาวรมั่นคงตลอดมา” ---- แลกล่าวถึงจุดสำคัญว่า “ถ้าอำนาจอธิปไตยแลอำนาจบริหารอยู่ในฐานะที่คานกันแลสมดุลกันตามควรแล้ว บ้านเมืองก็จะอยู่ในเสถียรภาพตามที่ต้องการ”

อะโฮ แลท่านผู้อ่านจะพึงพินิจแลพิจารณาได้ว่า เมืองไทยแลญาประเทศไทยได้ปฏิบัติไปตามปณิธานข้างต้นนี้ฤยัง แลประชาธิปไตยของปวงชนชาวไทยที่ได้สถาปนาขึ้นแล้วแต่ศักราช ๒๔๗๕ นั้นยังนอนเบาะอยู่แลฤลุกชันนั้งแลฤลุกชันยืนแลฤกำลังวิ่ง แลอย่างไรกัน แลเพลาหนึ่งก็ไถลวงไปล่องไปจนเกือบจะสับสนบ่แล้ว เมืองไทยแลญาประเทศไทยก็ยังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ล้าหลัง แลยังต้องพัฒนาต่อไปต่อไปอีก แลก็เป็นเรื่องที่ควรคิดควรคำนึงว่า เหตุไรแลฤว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น แลก็เป็นข้อควรคิดควรคำนึงจริง ๆ

แลข้อควรคิดควรคำนึง ก็อยู่ที่ว่าปวงชนชาวไทยได้ประพฤติกฎปฏิบัติตัวสมเปนประชาธิปไตยแล้วทั้งๆ แลความเป็นอยู่แลสภาพกิจการที่ไปอยู่ ณ บัดนี้ไปอย่างไร แลความวุ่นวายแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นช่วงชิงอำนาจในหมู่ยอคนประคามีจะมีอยู่ๆ ไม่อย่างไร แลการขอรับฉันทยังคงกระทำอยู่แลๆ ได้ปราบได้ปรามจนยุติลงแล้วแลหมดสิ้นไป แลๆ การกระทำขอรับฉันทยิ่งขึ้นไปอีก ทั้งที่ที่ว่า “ยิ่งเกลี้ยยิ่งมัน” ฤาอย่างไร ท่านผู้อ่านย่อมมีสามัญสำนึกแลๆ บัญญาอยู่ประจำจิตประจำใจทุกผู้ทุกคน แลท่านจะพึงแยกมือออกตอกๆ ว่าอะไรเปนอะไร ผู้เขียนอยากจะว่า เป็นสิ่งที่อยู่ปลายจมูกนี้เอง แลก็ทำไมเปนเช่นนั้นเล่า

แลปวงชนชาวไทยเปนประชาธิปไตยแลๆ

แลเท่าที่ได้วาดได้เขียนมาถึงเพียงนี้ แลเท่านั้นฤา ปวงชนชาวไทยเปนประชาธิปไตยแล้วๆ ก็หาไม่ได้ แลเท่าที่ได้แยกได้แยแ่อำนาจอธิปไตยข้างต้นนั้น แลนี่เป็นเพียงวางรูปโครงระบอบการปกครองเมืองไทยแลๆ ประเทศไทย แลๆ จะว่าว่าเป็นเพียงวางโครงสร้างระบอบการปกครองเมืองไทยแลๆ ประเทศไทยเท่านั้นเอง แลว่าโดยอุปมาอุปมัยแล้วก็คือ ได้วาดครูปวาดโครงสร้างขึ้นเป็นร่างกาย เกิดมีรูปธรรมสังขารขึ้นแล้ว อันมีหัวกระดูก มีกระดูกสันหลัง มีซี่โครงแลแขนขาแล้ว แลเป็นรูปโครงที่ขึ้นไว้แล้ว เป็นโครงสร้างที่ได้วาดวางขึ้นไว้แล้วเท่านั้น

แลตั้งนี้แล ถึงเพียงนี้ประชาชนชาวไทยเราเป็นประชาธิปไตย
กันถ้ายัง แม่เอ๋ย

แลก็พอจะตอบได้ว่า ยัง ยังหรงก เพราะยังมีครบถ้วน
กระบวนการความ แลยังขาดสิ่งที่ว่าส่วนที่สำคัญสำคัญอยู่ แลเป็นสิ่งที่ขาด
ที่สำคัญสำคัญยิ่งเสียด้วย แลนั่นก็คือหัวใจแลฤาว่าวิญญาณของประชา-
ธิปไตยนั้นแหละ

แลก็อะไรอะไรเล่า ที่ว่าว่าเป็นหัวใจแลฤาว่าวิญญาณของประชา-
ธิปไตย

แลท่านผู้อ่านรู้ฤาไม่----

หัวใจประชาธิปไตย (Spirit)

แลก็ “เสรีภาพ ๑” “เสมอภาค ๑” แล “ภราดรภาพ ๑”
ทั้งสามนี้แหละเป็นหัวใจของประชาธิปไตย แลว่าถ้าขาดไป ประชา-
ธิปไตยนั้นก็มิหัวใจอันแหงอันเว้าไป หาสมบูรณ์แลฤาบริบูรณ์เต็มที่ไม่

ฝ่ายว่าผู้เขียนมิได้โอ้อวดเองว่าเป็นผู้รู้ แลได้เจียมตัวเจียมใจอยู่
เสมอ เพราะมีผู้รู้อีกมากหลายในคนสามสิบกว่าล้านคนของเมืองไทยเรา
คงจินว่าไว้ “ในคนยังมียอดคน” แต่จะอย่างไรก็ตามที่ แลเมื่อมีข้า
มินานมานี้ มีท่านคอกเตอร์ผู้หนึ่งได้เคยกล่าวว่า “การเลือกตั้งเป็น
หัวใจของประชาธิปไตย” นั้นจะจริงฤา ผู้เขียนนอกเศร้าแลสลดใจมิได้เลย
แลเห็นว่ามือชั้นนี้มนิว่าจะไปได้เพียงนี้ แลในความซ้ท่ของของผู้เขียน

แล้ว เห็นว่า มิใช่ มิใช่เลยละ แล้วการเลือกตั้งนั้นก็เป็เพียงกลวิธี
อันหนึ่ง ที่พึงจะเลือกจะคัดเอา Yokkonn มาเป็นหัวหน้าแลเถาว่าเอามาเป็น
ผู้แทนราษฎรเข้าสู่สภาผู้แทน แลเพื่อให้ Yokkonn นั้นทำหน้าที่นิติบัญญัติ
เท่านั้นเอง ก็แลการจะนำเอากลวิธีการแห่งประชาธิปไตยมาใส่ให้เป็น
หัวใจของประชาธิปไตยนั้น จะเป็นการชอบเป็นการถูกต้องแลเถา แล
อย่างนี้จะมิน่าหวั แลด้วยกเรื่องเทียบเคียงพอฟังกันเล่นแล้ว หากจะ
กล่าวว่าว่า “การบวชบรรพชาเป็นภิกษุ เป็นหัวใจพระศาสนา” ดังนี้
จะถูกแลเถา แลการบวชก็ดี การบรรพชาก็ดี ก็เป็นเพียงกลวิธีหนึ่ง
ที่จะสร้างสรรค์พุทธบริษัทให้สืบพระศาสนาต่อไปต่างหาก แลก็หัวใจ
พระศาสนานั้นอยู่ที่พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ มิใช่การบวช
การบรรพชาดอก

แลตอนนี้ ผู้เขียนขอแทรกขอเติมสติไว้สักหน่อย คือว่า
ศาสตราจารย์ท่านสอนว่า นักบริหารนั้นยอมทำงานให้สำเร็จได้ด้วยผู้อื่น
แลนักบริหารยอมไม่ถามถึงกลวิธีแลเถาแจ้งในวิธีทำอันเกิดผลสำเร็จนั้น
ศาสตราจารย์ท่านสอนว่า ให้ไปคิดเอาเอง แต่ผู้เขียนรู้ตัวว่ามิได้เป็น
นักบริหารชั้นดี แลเถาจะเป็นก็เพียงนักบริหารชั้นสวะ แลจึงอดจะกล่าว
มิได้ มิได้จริง ๆ

แลต่อไป ผู้เขียนขอประทานวาทเรื่องวาทราวเอบอิงฝาทรง
สักหน่อยด้วยว่า เขาเป็นประชาธิปไตยกันก่อนเรา แลพอนำมาประกอบ
ได้ เพื่อความเข้าใจอันดี

“เสรีภาพ” (Liberté)

แลจากฝ่าหรั่ง เขากล่าวว่าว่า

“เสรีภาพ” คือ อำนาจที่จะกระทำแลฤาญคเว้นกระทำ แลอำนาจที่จะเลือกหน้าทีซึ่งสมมติว่า เปนเสรีภาพนั้น แลความเป็นอิสระนั้น แลความสัมพันธ์แห่งเสรีภาพของหน้าทีนั้น แลเสรีภาพนั้นพึงมีภาวะการดเอนตรงข้ามกับการจับกุม การปล่อยนักโทษให้ได้รับเสรีภาพ การปล่อยทาส การคืนเสรีภาพให้แก่ทาส ยกเลิกการบังคับ แลการพูด การกระทำไ้โดยมีเสรีภาพในทุกกรณี แลให้พูดแลให้กระทำไ้ภายในขอบเขตของกฎหมาย

แลว่า เสรีภาพโดยธรรมชาติ ๑ คือ สิทธิซึ่งบุคคลถือสิทธิตามธรรมชาติอันที่จะกระทำการใด ๆ โดยปราศจากการบังคับจากภายนอก

แลว่า เสรีภาพของปฤชน ๑ คือ สิทธิอันที่จะกระทำไ้ทุกสิ่งแลทุกประการ ซึ่งไม่มีกฎหมายห้าม

แลว่า เสรีภาพทางการเมือง ๑ คือ การใช้สิทธิซึ่งมีเหตุผลชัดแจ้งว่า เปนสิทธิของประชาชนทุกคน

แลว่า เสรีภาพในการพิมพ์ ๑ คือ สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นโดยวิธีการเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ทั่ว ๆ ไป

แลว่า เสรีภาพทางมโนธรรม ๑ คือ สิทธิที่จะรับนับถือความคิดความเห็นในทางศาสนา ซึ่งตนมีศรัทธาว่าเป็นความจริง

แล้ว เสรีภาพในตัวของบุคคล ๑ คือ สิทธิซึ่งประชาชนทุกคนมี แล้วผู้ใดจะทำให้เสรีภาพของบุคคลสูญเสียไปหาได้ไม่ แต่ในบางกรณีก็เป็นเสรีภาพตามที่กำหนดโดยบทกฎหมาย

แล้วว่า เทพธิดาเป็นผู้ประกอบให้มีเสรีภาพทางการเมืองขึ้น

แต่ตอนนั้น ผู้เขียนก็ขบขัน ที่ฝ่าหรั่งก็ยังยกยอ “เทพธิดา” นั้น แลดูเหมือนว่าในทางการเมืองนั้นก็เห็นจะมีแต่ “เทพธิดา” เท่านั้น ที่จะประสิทธิประสาทความรุ่งเรืองแลฤาความล่มจมให้ แลจึงเป็นเรื่องสุดแท้แต่ความมหัศจรรย์จะบังเกิดไป

แต่เมืองไทยแลฤาประเทศไทยเรา ก็มีการบนบานสานกล่าวแก่พระสยามเทวาธิราชนั้น แลท่านได้ทรงประทับประคองให้คงอยู่รอดมาจนทุกวันนี้ได้ แลต่อไปต่อไปท่านจะทรงโปรดประการใด ผู้เขียนกราบเรียนได้ว่า มิทราบ แลก็มีทราบจริงจริง แลจึงเป็นเรื่องที่ปวงชนชาวไทยจะต้องรับผิดชอบตัวเอง แลตนย่อมเป็นที่พึ่งแห่งตนเองเป็นแม่นมั่น แลแน่แท้

แต่ที่นี้ จะได้กล่าวส่วนเกี่ยวของเมืองไทยแลฤาประเทศไทยบ้าง ของเราก็ได้มีไว้ไว้ในแม่บท แลได้จารึกเป็นคำไทยเป็นอักษรว่าไว้แน่นอน ทั้งว่าว่า -

“ --- บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา ๑ --- แลย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือของตน --- แลบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองมิให้รัฐกระทำการใด ๆ อันเป็นการ

รอนสิทธิขาดเสียประโยชน์อันควรมิควรได้ เพราะเหตุที่ถือศาสนา ---
 แล้วว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในร่างกาย ๑ ในเคหสถาน ๑ ใน
 การพูดการเขียนการพิมพ์และการโฆษณา ๑ ในการศึกษาอบรม ๑ ใน
 การชุมนุมโดยสงบแลปราศจากอาวุธ ๑ ในการร่วมกันเป็นสมาคมเมื่อ
 มีวัตถุประสงค์ไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ๑ ในการร่วมกันเป็นพรรค
 การเมือง ๑ ในการสื่อสารถึงกัน ๑ ในการเลือกถิ่นที่อยู่ภายในราช-
 อาณาจักรแลในการประกอบอาชีพ ๑ ---”

แต่ท่านผู้อ่านที่เคารพ ท่านจะพึงเห็นได้ว่า การให้ “เสรีภาพ”
 ของไทยเราก็มิได้ด้อยมีได้น้อยหน้าผาหรั่งเลย แลก็อยู่ที่ว่า ปวงชน
 ชาวไทยรู้จักเสรีภาพของตนของตนๆไม่ แลจะทรงภูมิเพียงพอก็จะใช้
 เสรีภาพ แลดำรงไว้ซึ่งเสรีภาพของตนของตนได้เพียงไรแลอย่างไร แล
 ถูกต้องๆไม่ แลท่านจะพบจะเห็นบ่อยบ่อยว่า ได้มีการใช้เสรีภาพ
 ก้าวก่ายล่วงเกินซึ่งกันแลกันอยู่เป็นนิจ

- แลว่า เพียงแต่มองหน้ามองตาก็น่าเกลียดชุก ชำรุดจิ้ม พุง
 จิ้มหัวใจกัน ฯลฯ ---

- แลว่า พอได้เค้าได้เงื่อนมาจะจริงๆจริงๆ มิทันสอบทันสวน
 ท่านก็ลงพิมพ์โฆษณาพาตหัวให้ไหวห้วนแลห้วนไหวด้วยตัวเกียะแลฤา
 ตัวไม้ ใครผู้ใดจะเสียจะหายก็ช่างปะไร แลเมื่อจวนตัวเงินตราก็
 ขมาเสียด้วยตัวมดให้ --- ฯลฯ ---

- แลว่า การดำการว่าก็ดี ก็คำที่ว่าอย่างใช้เสรีภาพบริบูรณ์
 แลเต็มภาคภูมิ สรรหาถ้อยคำทั้งอุกอาจแลแข่งกร้าวเข้าใส่ แลโอกาสดี

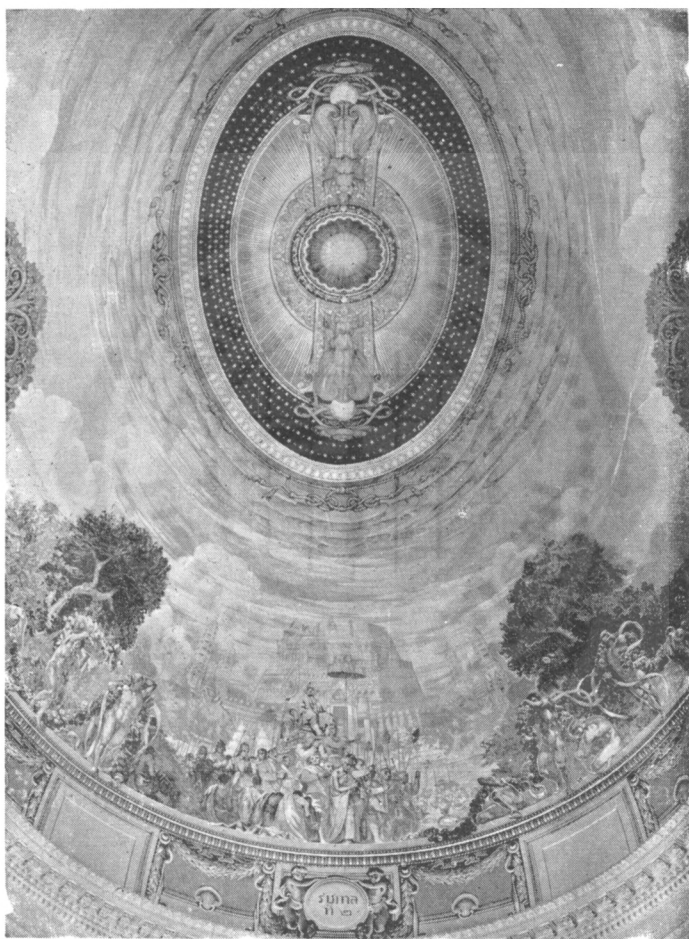
มีการชุมนุมประกอบให้ชนหยันแลชนหว้า เป็นที่สำเร็จสำราญแล
เบิกบานหฤทัย แลการจะว่า ย่อมว่าได้ แต่ก็หาเป็นเรื่องเป็นราวที่ดี
ที่เหมาะสมไม่ แลหากจะว่าเป็นเรื่องใดไม่ดี มีความเสียหายแลจัญไร
อย่างใดใด ก็ว่าก็ได้ตามเสรีภาพบริบูรณ์ของตนของตน แลว่าถ้าจะ
ให้ดี ก็ควรแจ้งข้อแก้ข้อไขให้ด้วย คุณที่จะเป็นมรรคแลเกิดผล แลถ้า
คำว่าทำอย่างนั้นระยำแลสันต ก็ควรเสนอแนะด้วยว่า ควรทำอย่างนี้
จึงจะดีมีเสียแล จึงจะดีแลถูกต้อง จึงจะเดินเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตย
เร็วกว่าบัดนี้

แลที่ผู้เขียนเขียนตอนนั้นก็รู้ตัวอยู่ว่า ไม่ต้องอารมณ์ของท่านที่
ยังไม่เป็นแลฤาเข้าถึงธาตุแท้ของประชาธิปไตย ท่านที่เบียดเบียนก็จะพิโรธ
แลโกรธซึ่งคำว่า แลออกการชุมนุม แลก็สุดแต่ใจท่าน แลเอาผู้เขียนขึ้น
เขียน-- สับปะระข้อได้ กระไรก็ดีก็มีได้มีเจตนารุนแรงถึงกระนั้น แลก็
เป็นเรื่องดีเพื่อก่อ ล้อเพราะรักคอก

เสมอภาค (Egalité)

แลจากฝ่าหรั่ง เขากล่าวว่าว่า -

“เสมอภาค” คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีค่า
เท่าเทียมกัน แลความเสมอภาคนั้นมีคุณลักษณะที่เป็นแบบแผนอันหนึ่ง
อันเดียวกัน แลตั้งว่าความเสมอภาคในแผ่นดิน ความเสมอภาคในทาง
อารมย์ (มโนธรรม)

เลิกทาส

แลส่วนของเมืองไทยแลฤาประเทศไทยเราก็ได้มีกล่าวไว้ว่าว่า-

“บุคคลไม่ว่าเหล่ากำเนิดศาสนาใด ๆ ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญเสมอภาคกัน ๑” - - - แลว่า “บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมาย ฐานันดรศักดิ์โดยกำเนิดก็ดี โดยแต่งตั้งก็ดี โดยประการอื่นใดก็ดี ไม่กระทำให้เกิดเอกลัทธิอย่างใดเลย ๑” - - - - แลว่า “บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา ๑ เว้นแต่กฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้” - - - - แลว่า “ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาอาจำเลยนั้นไม่มีความผิด ๑” - - - - “แลก่อนที่จะมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด แสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเหมือนเป็นผู้กระทำผิดมิได้ ๑” - - - - “แลสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ๑” - - - - “แลบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอภาคในการใช้การสื่อสารที่จัดไว้เป็นบริการสาธารณะ ๑” - - ฯลฯ - -

แลท่านผู้อ่านที่เคารพ ท่านจะพึงเห็นได้ว่า การให้ “เสมอภาค” ของไทยเราก็มิใช่เล่น ๆ แลก็อยู่ที่ว่า ปวงชนชาวไทยรู้จักความเสมอภาคของตนของตนได้เพียงไรแลอย่างไรแลถูกต้องฤาไม่ แลท่านจะพบจะเห็นบ่อยบ่อยว่า ยังมีได้ให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันตามควรแลเหมาะสม

- แลว่า กระทรวงมหาดไทยก็ดี กรมปกครองก็ดี ยังปล่อยคำสั่งแลฤาคำสอนกะตั่วออกให้ข้าราชการในส่วนนครบาลแลทั้งส่วนภูธรมิให้กระทำตนแลฤาวางตนเป็นเจ้าของแลมูลนาย แลก็ด้วยเหตุที่การ

กระทำตนแลหาวางตนดังนั้น นั้นมิใช่เป็นการให้ความเสมอภาคซึ่งกัน
แลกัน ฤาอย่างไร

- แลว่า ถ้าปวงชนชาวไทยใช้ความเสมอภาคแห่งตนแห่งตน
ได้ถูกต้องแล้ว แลก็จะไปวิตกฤาทุกข์ร้อนกระไรกับยอคนที่วางตน
แลท่าที่เป็นเจ้าขุนมูลนายนั้น แลทางแก้ทางไขนั้นมิอยู่ แลถ้าพร้อมจิต
พร้อมใจกันนำมาใช้มาปฏิบัติแล้ว ยอคนทั้งว่าก็จะเหิงาแลหาหยอ
ไปเอง ก็ว่า ไม่พึงจะติดต่อแลหาไม่ถือว่ามีคนชนิดนี้อยู่ในโลกเมืองไทย
นี้ แต่จะทำได้ทั้งฤา

- แลข้อแนะของผู้เขียนนี้ ก็ประหนึ่งใครเอากะพวนไปผูก
คอแมว กระไรกระนั้นแหละ

ภราดรภาพ (Fratenite)

แลจากฝ่าหรั่ง เขากล่าวว่าว่า -

“ภราดรภาพ” คือ ความสัมพันธ์ฉันญาติระหว่างพี่ชายก็ดี
น้องชายก็ดี แลว่าระหว่างพี่สาวก็ดีน้องสาวก็ดี แลการอยู่ร่วมกันอย่าง
สนิทสนมระหว่างสมาชิกของครอบครัวแลหาของสมาคม แลว่าภราดร-
ภาพนั้นย่อมมีคุณค่าสูงสุดแห่งพันธะต่าง ๆ ของสังคม

แลส่วนของเมืองไทยแลหาประเทศไทยเราก็ได้มีกล่าวไว้ว่าว่า -

“-- พึงส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศแลถือหลักด้วยที่
ถ้อยปฏิบัติต่อกัน” -- แลว่า “-- พึงส่งเสริมแลบำรุงการศึกษาอบรม”
-- แลว่า “-- พึงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประจำชาติ --” -- ฯลฯ --

แต่ท่านผู้อ่านที่เคารพ ท่านพึงจะเห็นได้ว่าการให้“ภราทรภาพ” ของคนไทยเราก็น่ามีไม่น้อย และก็มาแต่โบราณกาล แล้วครั้งสุโขทัยนั้น ในศิลาจารึกขุนรามคำแหงก็ยังว่าว่า – – “กูเอามำเฒ่าแก่ฟักกู” – – แลทั้งนั้นแลทั้งนั้นอยู่ที่ว่าปวงชนชาวไทยได้รู้จักเมตตาธรรมมาเก่ามาก่อน แลการให้ความเป็นอยู่ฉันพี่น้องนั้นก็น่ามีอยู่ในสายเลือดแล้ว แล้ว ในคราก่อนก่อนขึ้นบ้านใครเป็นได้กินข้าวบ้านนั้น แลการให้การต้อนรับ ก็ทั้งอบแลทั้งอุ่นแลมีความเป็นกันเองแลก็ได้ให้ทั้งความสนิทแลทั้งความ สนมเป็นอย่างดีแท้

ครั้นมาถึงยุคสมัยนี้คุณความเป็นอยู่ฉันพี่น้องได้วิวัฒนา ผันแปรแลเปลี่ยนไปในแนวโน้มแนวเอียงลงฝ่ายต่ำ แลแทบจะทุกผู้ ทุกคนถือว่าตัวใครตัวมัน แลการเลี้ยงดูแลการต้อนรับมิได้อบได้อุ่นเช่น แต่กาลก่อน แลเป็นการกระทำอย่างจริงจัง แลก็เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

– แล้วถ้าไปตรวจงานพักบ้านกำนันผู้ใหญ่บ้าน คำลงก็เรียกหา ฤาว่าเคลมเอาลูกสาวแลฤาหลานสาวมันเสีย

แลหากว่าไม่ไปงมหยอกก็ไปชุกตองที่เดียวแหละ

– กินข้าวกินเหล้าแล้วกลับซ้ำจับสุราเถื่อนมันเสียอีก

– ไก่ชนตัวดีก็เอามาแกงแกลัมเหล้า – มีพระบုชาของเก่าแก่แล ฤาพระเครื่องพระรางก็บีบบังคับเอาไป

แล้วคุณเป็นท้าวพระเพลิงเข้าเฝ้า แลความเป็นอยู่ฉันพี่แลฉันน้อง มิได้มี คงเหลือไว้แต่รีดไถ แลก็ปฤชุนใดเล่าจะทนจะทานได้ ฯลฯ แลที่ผู้เขียนวาทชิ้นนี้ ด้วยว่าได้รับการบอกเล่าซึ่งเชื่อกันว่าไม่โกหก

- แลผู้เขียนใคร่ขอกราบวิงวอนกราบวิงวอน ขอได้โปรดยุติ
ยุติการกระทำกรรมอันชั่วอันร้ายนี้ ทุกขโศกทุกขถานี้ แลให้ทุกซ์แก่ท่าน
ทุกซ์นั้นถึงตัว แลเปนบาปแลบาปหนาย่างไม่มีโอกาสขึ้นสู่สวรรค์
ได้เลย

พระบรมราชปณิธาน

แลผู้เขียนได้เพื่อแลฤาฟังมาหลายหน้า แลก็มาสะอึกสะอื้นใจ
ในความปรารถนาสำคัญที่จารึกไว้ในสมุดข่อยปกทาทองที่ว่าว่า

“ขอให้ปวงชนชาวไทยร่วมแรงร่วมใจกันสนับสนุนส่งเสริมแล
รักษาปฏิบัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนี้ ให้เป็นหลักสถิตสถาพร
ขอให้ราษฎรใช้สิทธิของตนให้เป็นผลตามระบอบประชาธิปไตย ขอให้
รัฐสภากับรัฐบาลปฏิบัติหน้าที่ตามบทแห่งรัฐธรรมนูญนี้ โดยเจตจำนง
ตรงกันในอนาคตที่จะจรโลงประเทศชาติให้มั่นคงเจริญก้าวหน้า จรรโลง
ประชาชนให้เกษมสุขสวัสดิ์ จรรโลงวิถีรัฐธรรมนูญให้สมบูรณ์ด้วย
เสถียรภาพตราบนานวันรณกาล สมดังพระบรมราชปณิธานทุกประการ
เทอญ”

แลขอให้ท่านผู้อ่านได้พินิจแลพิจารณาเถวว่า ปวงชนชาวไทย
ได้รู้ถึงระบอบประชาธิปไตยแล้วทั้งๆ แลรู้ถึงหัวใจระบอบประชาธิปไตย
แล้วทั้งๆ ข้าราชการประคามีได้รู้ถึงระบอบประชาธิปไตยแล้วทั้งๆ
แลเข้าถึงธาตุแท้แห่งระบอบประชาธิปไตยแล้วทั้งๆ แลว่าที่สุดได้กระทำ
ตัวแลฤาประพฤตินั้นสมกับพระบรมราชปณิธานดังว่าข้างต้นนั้นแล้วทั้งๆ

ลั่นเกล้าฯ เสด็จทรงดนตรีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๑๒

๒๑

และผู้เขียนขอเทอดทูนองค์ล้นเกล้าล้นกระหม่อม พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ พระองค์นี้ ด้วยจากหนังสือพิมพ์ไทย
ในโอกาสเสด็จทรงดนตรีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันเสาร์ที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๑๒

แลทรงพระราชดำรัสว่า -

“แต่ละคนมีเสรีภาพที่จะทำอะไรได้ในสิ่งที่ไม่เสียหาย แลถึงาม”
-- แลทรงกล่าวถึงการมีเสรีภาพว่า “จะทำสิ่งใดนั้นก็ทำไป อย่ากลัวว่า
เสรีภาพของผู้อื่น ทุกคนมีเสรีภาพที่จะปฏิบัติโดยถูกต้อง” -- “ทำไม
ต้องเหยียดหยามกัน” -- “ไม่มีประโยชน์อันใดเลย --”

แลท่านผู้อ่านจะพึงเห็นได้ชัดได้แจ้งดีที่ว่า พระมหากษัตริย์
ของเราพระองค์นี้ทรงพระปรีชาสามารถซึ่งทั้งเหมาะแก่ทั้งสมที่ “ประเทศ
ไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข”
โดยแท้ แลพระองค์ทรงรอบรู้แลเข้าถึงหัวใจประชาธิปไตย แลจะว่า
พระองค์ทรงเข้าถึงธาตุแท้ของประชาธิปไตยก็ว่าได้ มิผิดเลย แลพระองค์
ทรงพระราชดำรัสถึง “เสรีภาพ” ได้อย่างถูกต้องเป็นที่สุด แลพียง่าย ๆ
แลก็นั้นนวลด้วย นี่แลแสดงฤาสำแดงให้ประจักษ์ว่า พระองค์ทรงรู้ดี
ว่า “เสรีภาพ” เป็นอย่างไร แลจะพึงใช้ “เสรีภาพ” นั้นอย่างไร
แลจะพึงประพฤติปฏิบัติกันอย่างไรจึงจะถูกต้อง

แลขอให้ยกคนทั้งหลายทั้งปวงพากันโดยเสด็จประพจน์แลฤา
ปฏิบัติตามพระราชดำรัสนั้น แลก็จะเปนมงคลแก่ตนเองตนเอง

ห้อง จุฬร ศุภพานิช

และผู้เขียนขอถวายบังคมด้วยใจกตัญญู “องค์พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ” จริง ๆ แลขอเรียนเตือนท่านผู้อ่านด้วยว่า “ผู้ใดจะละเมิดมิได้” มิควรลืม แลจะสคัญได้ว่

“ทิวาตปติ อาทิจุโจ

รตุคิมภาติ จนุทิม่า”

พระอาทิตย์ร้อนรุ่งเรืองในกลางวัน

พระจันทร์ส่องสว่างสุกใสในกลางคืน

เรื่องขบขัน

ท่านผู้อ่านที่เคารพ ท่านได้ทราบได้รู้ถึงอำนาจอธิปไตยของท่านแล้ว ท่านได้ทราบได้ว่า ผู้แทนของท่านถว้ยอดคนที่ท่านได้เลือกสรรมาแทนท่านนั้นมีอำนาจหน้าที่อย่างไร และประดาอดคนนั้นได้กระทำหน้าที่ของตนของตนถูกต้องแล้วฤา ทั้งว่ -

แลมีอดคน ๒ - ๓ คนเสนอว่า เมืองไทยควรเปลี่ยนนโยบายต่างประเทศ แลแนะให้เอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศออกไป แลนโยบายกิตติ การจะอยู่จะไปของรัฐมนตรีกิตติ เป็นเรื่องบริหารมิใช่ฤา หากจะให้ไปทั้งความประสงค์ของอดคน ๒-๓ คนนั้น ก็มีทางทำได้ มิใช่ทำมิได้ ด้วยว่มาเป็รัฐบาลเสียเอง

แลมีอดคน ๓-๔ คนเสนอว่า มินิสเก็กนั้น ขวางตา ควรห้ามมิให้เข้าในสถานที่ราชการ ที่จะลืมว่ “เสรีภาพ” เขามีอย่างไร

ไปขุนวายเป็นกัวยายในเรื่องส่วนตัวของบุคคล แลคนเราย่อมมี“เสรีภาพ”
 ของตนของตน การจะห้ามตั้งว่า ก็จะเป็นการถอยหลังไปสู่ยุค “มลายา
 มหาอำนาจ” นั้น ไม่มีมลายาแล้วไปไหนไม่ได้ แลจนมีหมวกให้เช่า
 แลเปนเรื่องขบขันน่าหัวขิงนัก

เรื่องเมืองไทย

แลผู้เขียนมีความคิดแลความเห็น ว่า เมืองไทยแลฤาประเทศ
 ไทยของเราอยู่ได้รอกมาเป็นอิสระเสรีได้จนบัดนี้นั้น ก็ด้วยผลแห่ง
 ธรรมชาติตามธรรมดา แลว่าธรรมชาติตามธรรมดานั้นย่อมมีเหตุมีผล
 แลมีหลักมีเกณฑ์ในตัวของตัวเอง มนุษย์เรายังเข้าไปไม่ถึงแก่นถึงสาระ
 ของธรรมชาตินั้นนั้น แลจึงไม่อาจจะทราบเหตุทราบผล แลความเป็นมา
 แลเปนอยู่แลเปนไปตลอดชีวิตของมนุษย์เรา แต่จะกระไรก็ตามที่
 เมืองไทยนี้ปวงชนชาวไทยได้ยึดถือสถาบันกษัตริย์ ๑ แลได้ยึดถือ
 สถาบันสงฆ์ ๑ เปนหลักประจำใจแลเปนหลักยึดเหนี่ยว แลจะพึงเห็น
 ได้ว่า เวลาใดเวลาใดที่พระมหากษัตริย์เสด็จประพาสแลก็มีแต่ไพร่ฟ้า
 ประชาชนพากันเข้ากลุ้มรุมแลห้อมล้อมถวายความเคารพแลมาลัยดอกไม้ม
 เครื่องสักการะ แลพระองค์ก็ได้สร้างความปีติเลื่อมใสให้ทุกผู้ทุกคน
 แลจึงเปนที่เคารพแลชื่นชมโดยทั่วทั่วไป

ตอนนี้จะขอกล่าวถึงการพระศาสนาและสถาบันสงฆ์เพียงให้รู้แต่
 ย่อยย่อ แลก็เพราะมนุษย์เรามีประสงค์จะลงสู่บรรลู่สุขตามที่ว่าว่า แล

มีแต่การลงโทษให้ต้องทนทุกข์แลทรมานต่างๆ แลมนุษย์จะพึงประพฤติก
 แลปฏิบัติด้วยดีเอาหิริและโอตัมปะมาสู่ตนสู่ตน แลเลิกทำซึ่งกรรมชั่ว
 ทั้งเสียฤาละเสีย กลับมาประพฤติกแต่ดีงาม นี่แหละจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
 พึ่งพาพระแลภิกษุสงฆ์ แลพอได้เป็นหลักพอยึดเหนี่ยวแลฝากจิตฝากใจไว้
 ในพระศาสนา แลก็ชดะเดียวกันนั้นทางคณะสงฆ์ก็ควรระวังตนแลทำ
 ใจให้คงมั่นอยู่ในทุกข์ อนิจจัง แลอนตฺตา แลควรให้เจริญทั้งจิตแลทั้งใจ
 เละละฤาละเลยซึ่งโลภะวิสัย แลมิใช่เห็นเงินเห็นทองแล้วตาโต แลควร
 รักษาไว้ซึ่งเจตียวัตถุแลสถานทีแห่งพระศาสนา แลมิเห็นแก่ได้แก่ดี
 อันประคาเตียรถีแลประคาภิณาภิษฐิแลฤาถลัษฐีทั้งหลายนั้นจะแนะจะนำ
 ขึ้น เช่น ให้ก่อให้สร้างตึกแถวแลฤาว่าอาคารเต็มลานวัดฤาหน้าวัด
 แลหาเงินฤาหาอัฐลงกระป๋ายเอาพระศาสนาบังตาแลบังหน้า แลให้
 พระศาสนาฤาว่าเกิดเศร้าแลมัวหมองไป อันนี้แลจะครองจิตแลครอง
 ใจไพร่ฟ้าประชาชีมิได้เลย แลใครผู้ใดเล่าจะมารับแลนับถือแลก็จะตก
 เปนเหยื่อของอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมุ่งจะทำลายอยู่แล้วเท่านั้นเอง แลจะนำ
 มาซึ่งการบ่อนการทำลายฤาว่าทลายพระศาสนาให้เสียแลสิ้นไป แลพอ
 จะแก้ได้ก็ด้วยตัดตัวเงินฤาตัวทองออกไปให้เด็ดขาด แลอย่าไปพะวง
 ฤาหลงใหลเปนอันขาด แลตัดโลภะวิสัยให้ปลาศนาการไป ทั้งนี้แล
 การพระศาสนาแลสถานสงฆ์ก็จะมีแต่ความเจริญแลรุ่งเรืองแลเฟื่องเฟื่อง
 ยิ่งขึ้นยิ่งขึ้น แลหนึ่งเรื่องเยี่ยงนฤาอย่างนี้ ถ้าจะปลงจิตปลงใจคิดแต่
 การค้าแลฤาเงินเรียกว่า “เซ็งลั” กันแล้ว ผู้เขียนก็เห็นว่า น่าจะเผด็จ
 พระภิกษุสงฆ์จากวัดที่จะค้า ไปอยู่วัดอื่นให้หมด แลก็ตีตารางสร้างตึก

วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ให้คำให้ขายกันไหม้โฬาร แลจะหารายได้ไ้ไ้ไปนอบนอเปก่าที่เดียว
 แลไปบำรุงวัดหนึ่งวัดใดให้สวยงามแลนั้นคง การพระศาสนาก็จะมีเสื่อม
 ถอย แลตรงกันข้าม ถ้าขอรับฉันแด่การรับเงินจากมอเข้าไปแล้ว นั้น
 ก็จะเข้าไปแผดไปเผาทั้งจิตทั้งใจแลใส่พุงให้อร้อนให้รุ่มกลุ้มอยู่แต่ในอก
 จุกตกรกลางอเวจี มิเป็นสุขเลย แลมีเรื่องจริง ๆ ที่ผู้เขียนได้พบแล
 ประสพมาว่า ไวยาวัจกรกลางคนถึงแก่สิ้นชีวิตชีวามรณไปก็มีแล้ว แล
 ท่านเราทั้งหลายจงมีความเกรงความกลัวแลมิทำการดั่งว่าขึ้น แลที่เขียน
 ที่ว่าดขึ้นนี้ก็เพียงแต่จะประกอบให้เกิดกลับจิตแลกลับใจให้ได้สำนึกตัว
 แลสำนึกตนว่าไ้มีหุ้นไ้มีส่วนทำลายแลถูกล้างผลาญพระศาสนาไปแล้ว
 แลจงหยุด แลหยุดการเห็นแก่เงินตาแก่อเสีย แลจงหยุด แลหยุดการ
 ไขว่คว้าหาเงินตาทางอลงกระเป๋าค้ายการขอรับฉันนั้นเสียเถิด ดั่งนี้แล
 การพระศาสนาแลสถาบันสงฆ์ก็จะยังจะยืนนานชั่ววันรันตร

แลเท่าที่ผู้เขียนได้เขียนในตอนนั้นก็ไ้ระลึกถึงแล้ว ว่าต้องถูก
 ประคาติยรดี แลประคามีจนาภิษฐิ แลฤาอลัษชีต่ำสวดฤาสาบแข่ง ค้วย
 ว่าไปขวางวิถีทางสวรรค์ของเขาไป แต่ก็กระไรไ้ไ้ เปนความเห็นของ
 ผู้เขียนดั่งนั้น แลจะว่าแล้วผู้มีจิตเปนกลางฤามีใจเปนธรรมก็มีอยู่ แลก็
 คงจะพินิจฤาพิจารณาไ้ไ้ว่า อย่างไรกัน แลฤุกฤาฤิ

แลที่สุด ท่านผู้อ่านก็คงจะทราบว่แลอะไร คือ -

“ประชาธิปไตย” ที่ทุก ๆ คนต้องการนั้น

“อำนาจสูงสุด” แลฤา “อำนาจอธิปไตย” นั้น

“อำนาจนิติบัญญัติ ๑” นั้น

“อำนาจบริหาร ๑” นั้น
 “อำนาจตุลาการ ๑” นั้น
 “หัวใจประชาธิปไตย” นั้น
 “เสรีภาพ ๑” นั้น
 “เสมอภาค ๑” นั้น
 “ภราดรภาพ ๑” นั้น
 “พระบรมราชปถิธาน” นั้น
 “พระราชดำรัส” นั้น
 “เรื่องเมืองไทย” นั้น
 “สถาบันกษัตริย์ ๑” นั้น
 “สถาบันสงฆ์ ๑” นั้น
 “ประกาศเกียรติ – มิจนากิษฐิ – อลัชชี” นั้น

แลว่าท่านอ่านจบถาอ่านสิ้นแล้ว ได้ความสำราญชวนหวั้งก็ดี แลเกิด
 เขม่นถาเหม็นหน้าผู้เขียนก็ดี ก็นั่นแหละเป็นความสามารถที่ผู้เขียนมีอยู่
 คือได้ขยาย “ข้อ” ออกมาแล้ว

ดั่งนั้นจึงขอวันทากราบลาแลยติแต่เพียงนี้.

Province Governor dies at 57

THE Governor of Chanthaburi Province, Mr Song Lausoonthorn, died early today, three days after brain surgery. He was 57.

The Governor was admitted to Siriraj Hospital on July 6. He was suffering from cerebral haemorrhage.

He is survived by his wife, Mrs Pratsang, and a son and a daughter.

Mr Song had been Governor of Chanthaburi Province for ten years. Religious rites will take place at Wat Hua Lam-pong at 4 p.m. today.

เซ่ง
เต็ก
ฮง
เสียง
ม่ง
ปุก
เล่ง
บ๊วน
เอีย

แปลว่า “คุณงามความดีราษฎรลืมมิได้เลย”
นายห้อยคำเขียนหมายถึงเข้าถึงราษฎรได้

เกียก

เกียง

ง

จฺย

ส

ย

เอ้า

ฮ

อ

แปลว่า “ถวายชีวิต จนกระทั่งสิ้นลมหายใจแล้ว”

บ้ายห้อยคำเขียรยอน^ฮหมายถึงถวายชีวิตแก่ราชการ

หมายเหตุ - ในสมัยสามก๊ก ขงเบ้งได้ถวายบังคมต่ออาเต๊าแล้วว่า “ข้าพระพุทธเจ้าขอถวายชีวิต จนกว่าจะหมดลมหายใจ” ขงเบ้งได้กล่าวในขณะยังมีชีวิตอยู่ แต่บัดนี้นายส่ง เหล่าสนทรรได้ถึงแก่กรรมแล้ว จึงได้ใช้คำว่า “จนกระทั่ง” แลเพิ่มตัว “อื” แปลว่า “แล้ว” ต่อท้ายไว้

